

V Jornada del Grup Sant Jordi de Promoció i Defensa dels Drets Humans

12/11/2009 - Flama.info

El proper dissabte, 14 de novembre, el Grup Sant Jordi de Promoció i Defensa dels Drets Humans celebrarà la seva 5a Jornada amb el títol "I fraternitat? Cinquanta anys de la convocatòria del Vaticà II". L'acte tindrà lloc a l'Hotel Alimara, carrer Berruguete, 126 de Barcelona.

La convocatòria d'enguany duu per títol "I fraternitat? Cinquanta anys de la convocatòria del Vaticà II". En aquesta cinquena edició, el Grup Sant Jordi de Promoció i Defensa dels Drets Humans ha convidat tres ponents que oferiran la seva visió complementària sobre què va suposar el Concili Vaticà II: l'historiador eclesiàstic Juan María Laboa, el professor Pere Lluís Font i la superiora general de les missioneres claretianes, María Soledad Galerón. Pel que fa a la tarda, hi haurà una taula rodona en què diverses persones oferiran la seva particular experiència del que va significar el Vaticà II per a elles.

D'altra banda, com cada any, hi participaran destacats membres de les diòcesis de Castelló de la Plana, Madrid i d'Euskadi, a més dels procedents de Catalunya. Segons el Grup Sant Jordi, la diversitat d'òrgens és un valor a afegir i una riquesa per a la convocatòria.

Programa de la 5a Jornada de Tardor:

De 9 a 10: Acollida i inauguració de la Jornada.

De 10.15 a 11.30: Primera ponència: "L'Església o la comunitat dels germans. Una nova Església" a càrrec de Juan Maria Laboa, historiador eclesiàstic i escriptor. Farà la presentació Josep Maria Puigjaner, escriptor.

A les 11.30: Descans.

De 12 a 13: Segona ponència: "La justícia i l'amor en la societat" a càrrec de Maria Soledad Galerón, superiora general de les Missioneres Claretianes i copresidenta de la Comissió de Justícia i Pau i Integrat de la Creació de les Unions Internacionals de Superiors i Superiores Generals. Farà la presentació Teresa Pou, periodista.

De 13 a 14: Debat obert

A les 14: Dinar.

De 15.45 a 17: Tercera ponència: "La fraternitat entre les persones del món", a càrrec de Pere Lluís Font, membre de l'Institut d'Estudis Catalans i vicepresident de la Fundació Maragall. Farà la presentació Josep Maria Carbonell, patró de la Fundació Maragall.

De 17 a 18.30: Taula rodona sobre "La meva experiència personal del Concili Vaticà II" en que

intervindran diverses persones procedents de Castelló de la Plana, Euskadi, Madrid i Catalunya. Moderarà Francesc Romeu, periodista i capellà.

A les 18.30: Reflexions de cloenda, per part de Carles Armengol, vicepresident del Grup Sant Jordi.

Per a més informació es pot trucar al Grup Sant Jordi de Promoció i Defensa dels Drets Humans al telèfon 93 454 97 02 o bé enviant un correu electrònic a l'adreça grupsantjordi@gmail.com.

“El concepte universal de fraternitat és específic del cristianisme”

16/11/2009 - Flama

Dissabte passat se celebrà, en un hotel de Barcelona, la V Jornada del Grup Sant Jordi de promoció i defensa dels drets humans entorn del tema I Fraternitat? Cinquanta anys de la Convocatòria del Vaticà II . Hi assistiren més de cent persones que, amb l'ajut dels ponents, reflexionaren entorn de la Fraternitat, tant des del punt de vista conceptual com vivencial, i del que representà la celebració del Concili Vaticà II.

L'historiador i escriptor, Juan María Laboa inicià la seva intervenció fent una breu referència a l'Església pre conciliar. Remarcà les figures dels pares Congar, Chenu i De Lubac, profètics en el seu temps, però proscriu per la Jerarquia eclesiàstica. Tanmateix, van ser rehabilitats anys més tard i la seva teologia inspirà el Concili Vaticà II. Segons Laboa, les claus del Vaticà II foren: 1. La prioritat del misteri sobre la institució; la institució eclesial té valor si està rodejada de misteri. 2. El reconeixement de l'individu en l'arquitectura i la dinàmica de la salvació. 3. La presa de consciència de l'Església de la seva existència en la història, cosa que la impregna d'un llast temporal; 4. La consciència del valor del consens en la vida eclesial, cosa que propicià el sorgiment de les Conferències episcopals; 5. La positiva consideració dels laics. Pel que fa al present de l'Església el ponent remarcà algunes deficiències que caldria superar. Cal: revisar el procés d'elecció de bisbes; que els aspirants al sacerdoci siguin persones entusiastes; que es propiciï un laicat sòlid i ben format; que l'Església sigui sobretot un espai de comunió. La caritat és l'element constitucional de l'Església. Maria Soledad Galerón, religiosa, superiora general de les Religioses de Maria Immaculada Missioneres Claretianes, presentà el carisma de la seva orde, que es concreta en l'anunci de l'Evangeli a tota criatura. La celebració del Concili Vaticà II fou decisiu per a la pràctica del seu carisma en el fet que representà un apropament a la Paraula bíblica. La religiosa informà de la seva experiència de vida en comunitats d'Estats Units, atenent immigrants; o a Cuba treballant en les parròquies amb vista a crear espais de llibertat. La ponent remarcà que en el món s'ha produït no només la globalització de la tècnica sinó també de la pobresa i que en les constitucions de la seva orde es planteja com globalitzar la justícia. Per aquesta raó les Unions Internacionals de Superiors i superiores generals van crear a Roma la seva Comissió de Justícia, Pau i Integritat de la Creació. La missionera claretiana acabà la seva intervenció constatant que, malgrat que la realitat del món està molt lluny del que hom desitjaria, es treballa des de la fe i de l'esperança en un món millor. Pere Lluís Font, filòsof, vice-president de la Fundació Joan Maragall, inicià la seva intervenció afirmant que el relat de la paternitat de Déu és l'únic relat fundant de la fraternitat entre els homes. Es referí tot seguit al sentit del mot en la trilogia defensada per la revolució francesa. Allà la fraternitat es connecta amb la llibertat, entesa com aquella capacitat de fer el que a un li sembla, sense perjudicar els altres i dins els límits de la llei; i amb la igualtat, que significava la de tot ciutadà davant la llei, afegint que cap d'ells podia ser tant potent com per comprar-ne un altre, ni tant pobre per a veure's necessitat de vendre's. En aquell context, fraternitat significava la unitat entre tots els que lluitaven per la igualtat i la llibertat; la unitat de tots els francesos sense cap referència a les intencions subjectives. Segons el ponent, aquelles són perspectives que s'allunyen molt del concepte cristià de fraternitat. El concepte universal de fraternitat, afirmà, és específic del cristianisme i no es troba en cap altra religió o filosofia. El cristianisme afirma que Déu és Pare de tots els homes i, per tant, aquests són tots germans. La fraternitat entre ells vol dir la vivència de la paràbola del judici final a Mateu 25; vol dir no a la guerra, no a cap discriminació, no a la indiferència, sí a la solidaritat. La fraternitat, continuà Pere Lluís Font, només pot tenir una base religiosa i cristiana des d'on s'afirma el valor absolut, sagrat, de la dignitat de la persona humana. Considerant la fraternitat com a problema polític, el ponent es preguntà quines són les vies per a que aquella no quedi reduïda a un ideal abstracte, a un pietisme estèril o a un actuar en els cercles religiosos tancats. La resposta, al seu parer, es troba en el cos de la doctrina social de l'Església. Pel que fa a l'aportació del Concili Vaticà II, es referí a un article de K. Rahner on afirmava que allò que hi ha de més decisiu en el Concili és la superació d'un cert pessimisme soteriològic, d'un cert agustinisme. Aquell pessimisme, segons Rahner, propicià el menyspreu i el maltractament d'aquells que hom considerava exclosos de la salvació. El Vaticà II aportà el convenciment de la universalitat de la salvació. Acabant la seva intervenció, el professor Font feu algunes propostes de cara a la promoció de la fraternitat: aquesta requereix un canvi de mentalitat, una conversió; fa necessària la veu profètica dels cristians enmig del món, com a minoria creativa i visible públicament. La Jornada

es va cloure amb una taula rodona els components de la qual, procedents de Castelló de la Plana, Euskadi, Madrid i Catalunya, presentaren la seva experiència personal del Concili Vaticà II.